

да се молятъ дълго врѣме, да плачатъ дълго врѣме вжтрѣ въ душата си и тогава тѣзи книги на великитѣ автори ще иматъ за тѣхъ смисълъ. Всѣка мисълъ е силна дотогава, докато не я изкажешъ. За любовта не говори. Мисли я, чувствувай я, но не говори за нея. Когато сърцето ти стане чисто, като кристалъ, умътъ ти стане свѣтълъ, като слънцето, душата ти — възвишена, благородна и широка като цѣлата всеселна, и духътъ ти стане крѣпкъ, като Бдга, само тогава кажи нѣщо за Любовта! Това не е за обикновенитѣ хора, то е за ученицитѣ. Ученицитѣ трѣбва да бждатъ такива. Нищо повече! „Може ли?“—Може, може. „Въ колко врѣме?“—Въ $1\frac{1}{2}$ часъ. Нѣкои могатъ въ $1\frac{1}{2}$ часъ стгорѣ да бждатъ такива, а нѣкои могатъ да бждатъ такива и слѣдъ 20 милиона години.

Въ окултната наука ние съ врѣме и пространство не се занимаваме. Врѣмето и пространството е въ рамкитѣ на нашия духъ. Врѣме и пространство, това е само едно условие, съ което ние си служимъ. Врѣмето и пространството насъ не ни ограничава. Врѣме и пространство, това е една възможность, въ която душата и духътъ могатъ да се проявятъ. А при сегашнитѣ условия на живота, врѣмето и пространството сж ограничения. Нѣкой приятель ти обѣщае